

Prospectes turístics

Recuperar la nostra toponímia autèntica i correcta, innoblement trossejada durant tants anys d'hostilitat declarada a la nostra cultura i a la nostra personalitat nacional, ha d'ésser obra de la voluntat decidida d'organismes, entitats i empreses de molt diversa indole. Hi ocupen un lloc sobresortint les anomenades agències de viatges o de turisme, que fins ara, almenys segons el material de propaganda que hem tingut ocasió d'examinar, s'han mostrat molt poc sensibles a aquesta qüestió, com si fos licit que en poguessin restar al marge.

Una de les darreres mostres d'aquest material publicitari turístic que ens ha arribat és un luxós prospecte de més de trenta pàgines que ha estat distribuït, cal creure que profusament, per les bústies o apartats de correus particulars de Barcelona —seu de l'empresa promotora— i que ofereix tota una sèrie de viatges i excursions per a la primavera que s'acosta com un cavall desbocat. I ens dol de comprovar-hi una vegada més com els noms de lloc catalans hi són tractats amb un criteri absurd i intolerable, suposem que de submissió a una teòrica forma oficial, ignorant o menyspreant unes formes correctes repetidament divulgades. Noms com Llança, Boi, Ribes de Fresser, Prat de Lluçanès, Arbúcies, Sant Esteve d'En Bas, la Seu d'Urgell, Cervera (de la Marenda), Cotlliure i Elna, i no els diem pas tots, hi són escrits, encara, «Llansà», «Bohi», «Ribas de Fresser», «Prats de Llusanès», «Arbucias», «San Esteban de Bas», «Seo de Urgel», «Cerbère», «Collioure» i «Elna». El nom de l'estany de Sant Maurici hi és escrit, sense cap mena de pudor, «Lago San Mauricio».

No podem saber, és clar, si es tracta d'ignorància, indiferència o mala fe. Però aquest fet representa, això sí, un greu atemptat a la cultura, la qual bé sembla que convenim que ha de tenir una mínima relació amb el turisme. I aquests atemptats no s'han de poder perpetrar impunement tota la vida. Potser algun dia —i és de desitjar que així sigui— els clients o usuaris d'aquests serveis hi tindran alguna cosa a dir, i condicionaran el seu compromís a una renúncia d'aquesta actitud rebecca, d'aquesta inhibició inadmissible. Potser si que aquest és el camí.

ALBERT JANE